

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/108/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413203722
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8413203722.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok - sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcov 1/ A. C., N.. XX.X.XXXX, A. W., L.. C. XXX/X, 2/ D. R., N.. XX.XX.XXXX, A. C. R. Č.. XXXXX, 3/ M. C., N.. XX.XX.XXXX, A. K., L.. N. XXX/X, 4/ T. C., N.. XX.XX.XXXX, A. W., L.. Š. XXX/X, 5/ F. V., N.. XX.XX.XXXX, A. W., L.. Š. XXX/X, 6/ Q. S., N.. XX.XX.XXXX, A. V. B. Q. XX, všetci zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Mašan s.r.o., so sídlom Školská 257, Veľký Slavkov, proti žalovanému: JL.. W. D., P., B. B. K., S. N. XX, K., právne zastúpeného JUDr. Milanom Sivým, advokátom, so sídlom Nám. Sv. Egídia 3006/116, Poprad, za účasti intervenienta na strane žalovaného G. W., P. B., B. B. K. XX, A. XX, J.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Jaroslavom Čollákom, advokátom, so sídlom Floriánska 19, Košice, o náhradu škody s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobcom **n á r o k** na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Intervenient **m á** voči žalobcom **n á r o k** na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia žiadali, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť im sumu 80 000,- € spolu s 5,75 % úrokom z omeškania ročne od 25.4.2013 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Svoj nárok uplatňovaný žalobou odôvodnili titulom nároku na náhradu škody, ktorú im mal žalovaný spôsobiť tým, že porušil svoje povinnosti advokáta v zmysle ustanovenia § 18 ods. 1, 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, a preto v zmysle § 26 ods. 1 cit. zákona zodpovedá klientom za spôsobenú škodu. Žalobcovia uviedli, že v konaní, ktoré prebiehalo na Okresnom súde K. pod sp. zn. 2C 14/2005 o vyslovenie neplatnosti dohody o zriadení práva osobného užívania, kde žalovaný prevzal zastúpenie ich nebohého otca zamietnutý a navrhovateľa boli zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť odporcom v 1.a 2.rade trovy konania. Dňa 29.11.2012 sa žalobcovia v 2. a 3. rade stretli so žalovaným, ktorý im navrhol vo veci nepodať odvolanie. Títo na podaní odvolania trvali, snažili sa so žalovaným spojiť telefonicky, on však nereagoval. Až 6.12.2012 oznámil žalobkyňa v 2.rade sms správou, že odvolanie nepodá. Originál rozsudku z 19.11.2012 im odovzdal s dátumom doručenia 21.12.2012, ktorý vyznačil na pravom hornom rohu rozsudku. Od tohto dátumu si vypočítali lehotu na podanie odvolania, ktorá sa mala končiť dňa 6.12.2012, kedy žalobkyňa v 2.rade aj odvolanie podala. Až z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove žalobcovia zistili, že odvolanie bolo podané oneskorene, keďže rozsudok žalovaný prevzal dňa 20.11.2012, nie 21.11.2012. Žalovaný ako advokát nekonal v prospech klienta. Aj keď nesúhlasil s podaním odvolania, mal ho podať, keď ho o to požiadal klient, prípadne mal urobiť iné vhodné úkony, aby klienti mali možnosť včas a úspešne uplatniť svoje práva. Tým, že zaznačil na rozsudku nesprávny dátum jeho prevzatia, uviedol

klientov do omylu, aj podklady k odvolaniu im dal oneskorene, čím im znemožnil podať v zákonnej lehote riadne odvolanie. V rámci súdneho konania žalovaný tiež nepredložil listiny, ktoré mu dal nebohy otec žalobcov, pričom išlo o listiny, ktoré boli rozhodujúce pre rozhodnutie v danej veci.

2. Žalovaný, zastúpený právnym zástupcom v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, dňa 29.11.2012 sa so žalobcami v 2. a 3. rade stretol vo svojej kancelárii za účelom prekonzultovania a oboznámenia so stavom predmetného konania po doručení rozsudku prvostupňového súdu. Vždy za všetkých žalobcov aktívne vystupovali práve títo dvaja. Bolo im vysvetlené, že v súčasnom období je potrebné sústrediť sa na to, aby im zo strany Obce S. bol predmetný rodinný dom vydaný. Po pomerne dlhom rozhovore pochopili jeho argumenty s tým, že odvolanie proti rozsudku nepodá a ako ich právny zástupca s nimi ukončuje právne zastupovanie bez náhrady s tým, že ukončenie právneho zastupovania dohodli k 29.11.2012. Následne odovzdal originál rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2C 14/2005 - 136 zo dňa 19.11.2012. Svedkom toho boli jeho koncipienti V. F. S. a Q. W. Q.. Mal vedomosť, že po prevzatí rozsudku ešte konzultovali právny stav a možnosť ďalšieho postupu u iných právnych zástupcov, resp. u osôb s právnickým vzdelaním, podľa tvrdení ich samotných konzultovali s notárom JUDr. Štefanom Siskovičom, z Notárskeho úradu v Poprade a tiež advokátom JUDr. Marcelom Mašanom. Ohľadom dátumu prevzatia rozsudku uviedol, že písomnosti preberá osobne v podateľni Okresného súdu v Kežmarku. Sú v obálke s doručenkou, alebo ako v tomto prípade, išlo o tzv. domácu doručku. Okrem toho sa zapísalo doručenie do knihy došlej pošty v kancelárii, ktorú má vo svojom priečinku tak, ako aj iní advokáti alebo notári. Dňa 21.11.2012 prevzal 6 listových zásielok, medzi nimi aj spomínaný rozsudok, čo vyplýva z knihy doručenej pošty, ako aj z vyznačenia na zásielke v pravom hornom rohu rozsudku. Na domácej doručke dátum doručenia je vyznačený ako 20.11.2012, v daný deň však žiadnu poštu nepreberal, čo je evidentné z knihy došlej pošty, takže chyba vo vyznačení dátumu doručenia, ku ktorej došlo tak, že dva krát je dátum vyznačený na doručenie na 21.11.2012 a raz na 20.11.2012, a to na najdôležitejšom dokumente, doručke, síce vznikla, ale túto nevie logicky vysvetliť, pretože dňa 20.11.2012 žiadnu poštu pred Okresným súdom Kežmarok nepreberal. V žiadnom prípade však nemal úmysel poškodiť klientov. Poukázal ale na tú skutočnosť, že nešlo o úkon, ktorý by bol neodkladný, pretože rozsudok si prevzali dňa 29.11.2012, kedy bolo dohodnuté skončenie právneho zastupovania vo vzťahu ku všetkým klientom, pretože ostatní sa konania nezúčastňovali a zároveň zo strany žalobcov bolo pochopené, že podávať odvolanie nemá význam a takýto úkon vykonávať nechcú. Na základe tejto skutočnosti odovzdal originál doklady a došlo k skončeniu právneho zastúpenia konkludentným činom, a to skončením plnomocenstva splnomocniteľom ku dňu 29.11.2012. Poukázal na ust. § 33b Občianskeho zákonníka, ako aj vysvetlivky a komentár k tomuto ustanoveniu - J. H., V. H., rok vydania 2012. Po 29.11.2012 medzi žalobcami a žalovaným nebol vzťah advokát-klient, preto nie je možné si uplatniť náhradu škody v zmysle zákona o advokácii. Zo žaloby nie je zrejмый materiálny základ, pretože raz je v žalobe škoda uplatňovaná v zmysle zákona o advokácii a v inej časti textu v zmysle všeobecných predpisov - občianskeho zákonníka. Nie je zrejмый tiež spôsob vyčíslenia škody. V predposlednom odseku na str. 3 žaloby je uvedené, že predmetom konania, ktoré reklamovali, bola iba parcela ". č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² v k.ú. S.. Uplatnenie náhrady škody vo výške 80 000,- € len s poukázaním na akési uplatnenie náhrady škody za predmet konania - parcelu ". č. XXX - zastavané plochy a nádvoria je na dané pomery neadekvátne, cenové relácie sú v danej lokalite úplne iné. Náhradu škody si uplatnili zrátaním za hodnotu pozemku, aj rodinného domu, nakoľko konanie týkajúce sa rodinného domu stojaceho na tejto parcele bolo vylúčené na samostatné konanie, a toto konanie môže byť do budúcnosti problematické. Je nemysliteľné, aby nárok na náhradu škody bol uplatňovaný aj za konanie, ktoré stále prebieha, a kde právne služby poskytuje úplne iný subjekt. Žalobcovia nepreukázali splnenie ani jedného z atribútov nevyhnutných pre priznanie nároku na náhradu škody. Okrem vytýkaných nedostatkov žaloby je nekompletná aj pasívna legitimácia, nakoľko žalobcovia, zastúpení advokátom, majú vedomosť o uzavretom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom povolania.

3. V priebehu konania došlo vstúpiť vedľajší účastník, Wüstenrot poisťovňa, a.s. na strane žalovaného, s ktorou má žalovaný uzavreté poistenie zodpovednosti pri výkone advokácie a táto teda má právny záujem na výsledku sporu. Jej právny zástupca, teda v čase platnosti a účinnosti civilného sporového poriadku právny zástupca intervenienta sa vyjadril, že všetky podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody klientom od advokáta, keď škoda mala vzniknúť porušením povinnosti advokáta, a teda jeho zodpovednosťou, sú upravené v § 21 ods. 2 zákona o advokácii a musia byť splnené kumulatívne, čo v danom prípade nebolo. Poukázal na konanie vedené pred Okresným súdom Kežmarok pod sp. zn. 2C 14/2005, ktorého predmetom bol nárok žalobcu na určenie, že dohoda o zriadení práva osobného

užívania uzatvorená medzi MNV S. a R. je neplatná. Pôvodne bolo žalobe vyhovieť a následne bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie uznesením krajského súdu. Rozsudok zo dňa 19.11.2012 vychádzal z vykonaného dokazovania pri rešpektovaní názoru krajského súdu, ktorým bol okresný súd viazaný. Krajský súd judikoval svoj názor. Už len vzhľadom na charakter pôvodnej žaloby 2C14/2005 mal za to, že žalobcom škoda nemohla vzniknúť, nakoľko prípadným vyhovieť žalobe by súd akurát určil, že predmetná dohoda je neplatná.

4. Na pojednávaniach právny zástupca žalobcov žiadal žalobe po čiastočnom späťvzati vyhovieť. Poukázal na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 2C 14/2005, kde na LV v pôvodnom konaní si jeho klienti uplatňovali reštitučné nároky, išlo o pozemky a rodinný dom (čo je zrejmé aj z oboznámeného rozhodnutia okresného úradu), v súčasnosti je stav taký, že všetko im bolo vrátené, teda rodinný dom aj záhrada, len pozemok pod domom nie. Toto bolo predmetom konania, v ktorom jeho klientov v tom čase zastupoval žalovaný a vzhľadom na už uvedené bola veľká šanca, že keby ich bol zastupoval s odbornou starostlivosťou, boli by vo veci dosiahli úspech. Svojím konaním, tým, že odmietol vo veci podať odvolanie a tým, že ich nesprávne upovedomil o doručení rozsudku v konaní 2C 14/2005, spôsobil jeho klientom škodu, začo ako advokát nesie objektívnu zodpovednosť. Pokiaľ ide o uplatňovanú výšku škody, tu vychádzali z cien obvyklých za obdobné pozemky v obci S.. Svojím postupom žalovaný spôsobil jeho klientom škodu vo výške vyčíslenej znaleckým posudkom J.. A.. To, že žalovaný ako advokát nepostupoval tak, ako mal, bolo riešené aj v rámci disciplinárneho konania vedeného na SAK ,bolo to konštatované aj v rozhodnutí. V záverečnom návrhu uviedol, že bolo preukázané, že žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť advokáta podať riadne a včas odvolanie, resp. zabezpečiť, aby si klienti mohli prostredníctvom iného advokáta podať odvolanie vo veci, čím jednoznačne konal v rozpore s advokátskou etikou, spôsobil klientom škodu, výšku škody preukázali predloženým znaleckým posudkom, zároveň jednoznačne preukázali príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vzniknutou škodou, keďže predmetná parcela bola súčasťou nehnuteľnosti, a to rodinného domu, pozemku pod rodinným domom a záhrady, ktoré tvorili funkčný celok, ktoré boli odňaté právnym predchodcom žalobcov jedným rozhodnutím a s výnimkou parcely č. XXX, všetky ostatné nehnuteľnosti boli vrátené, to znamená, že keby pán F.. D. konal tak, ako mal, bol by úspešný aj vo veci vydania tohto pozemku Príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a vzniknutou škodou, je v tom, že žalovaný proti rozsudku okresného súdu odmietol podať odvolanie, neodovzdal im riadne a včas spis a mylne klientov informoval o termíne uplynutia odvolacej lehoty. V dôsledku toho bolo podané odvolanie oneskorené, a tým pádom jeho klienti stratili možnosť získať tento pozemok. V súčasnosti sú vlastníkami rodinného domu bez pozemku a príľahlej záhrady k tomu rodinnému domu.

5. Právny zástupca žalovaného na pojednávaniach trval na podanom písomnom vyjadrení a uviedol, že nie je zrejmé z čoho pri vyčíslení škody žalobcovia vychádzajú, poprel základ na náhradu škody. Podľa vyjadrenia Q.. D. v pôvodnom konaní ani nebol uplatňovaný žiadny reštitučný nárok ohľadom predmetného pozemku, ohľadom ktorého má byť v súčasnosti uplatňovaný nárok na úhradu škody. Pokiaľ ide o zvyšných cca 62 000,-€, v ktorej časti sa žalobcovia snažili zobrať žalobu späť, tu od počiatku poukazovali nato, že nie je žiaden nárok na uplatnenie si takéhoto práva. Mal zato, že preukázali, že jeho klient ukončil spoluprácu so žalobcami dňa 29.11.2012. Sama žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že si prevzala od F.. D.É. originál rozsudku Okresného súdu Kežmarok. Nevedel na základe čoho, keď originály mala ona, by mal ďalej pokračovať a spracovávať odvolanie F.. D.. Žalobcovia neunesli dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení a nepreukázali ani jeden z atribútov potrebných pre priznanie nároku na náhradu škody, nepreukázali ani, že bola spôsobená škoda, že zo strany jeho klienta išlo o protiprávne konanie, že je príčinná súvislosť medzi týmito dvoma atribútmi a nepreukázali ani výšku škody, pretože, akýsi "výcuc" zo znaleckého posudku nemôže byť braný ako znalecký posudok, tento nespĺňa náležitosti znaleckého posudku v zmysle § 209 CSP. V súvislosti s tým, že údaje vznikla škoda žalobcom chcem poukázal na rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2C14-2005, z ktorého je zrejmé, že súd žalobu zamietol aj z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie žalobcov, z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu na podanie žaloby a absencie ďalších nevyhnutných skutočností pre unesenie dôkazného bremena a s konštatovaním, že žalobcovia a ich právny predchodcovia nemajú nárok na vydanie pozemku. Aj keby F.. D. bol podal odvolanie, keby, ale nebol ukončil spoluprácu so žalobcami, tak by žalobcom spôsobil len ďalšie náklady bez úspechu v merite veci. V záverečnom návrhu navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť, ako žalobu podanú bez právneho dôvodu. Z výpovede žalovaného, ako aj s výpovede svedkov vyplýva, že žalovaný riadne ukončil právne zastupovanie, vykonal právny rozbor a poradu s klientmi s tým, že vysvetlil právny stav, a oznámil že podať odvolanie nemá význam. Žalobcovia si prevzali originál rozsudku, že sa rozhodnú a

dajú vedieť. Doteraz nepreukázali spôsob a systém akým chceli a mali dať vedieť pánovi D., skutočnosť, že mienia dať nejaké odvolanie, v každom prípade došlo k skončeniu právneho zastupovania. Neexistuje žiaden nárok na náhradu škody, pretože pôvodná žaloba je stavaná na náhradu škody vo výške 80 tisíc eur, z ktorej časť žalobcovia cestou právneho zástupcu uplatnili za rodinný dom z akejsi opatrnosti, pričom rodinný dom bol vydaný a tento dlh odpadol. Už v priebehu konania žalovaný s právnym zástupcom poukazovali, že ide o žalobu predčasnú, pretože o nárokoch, ktoré si uplatňovali žalobcovia ešte nebolo právoplatne rozhodnuté v iných konaniach. Upozorňovali žalobcov a právneho zástupcu, že v časti podávajú zrejme neodôvodnenú žalobu, čo sa preukázalo v priebehu konania, kedy rodinný dom žalobcom vydaný bol a žaloba sa preukázala za neodôvodnenú minimálne v časti cca 62 000,- €. V ďalšej časti uplatňovaného nároku vychádzal z rozsudku Okresného súdu Kežmarok 2C 14/2005, ktorý nárok žalobcov na vydanie pozemkov zamietol pre neexistenciu aktívnej legitímácie, pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu, keďže išlo o určovací petit ako aj pre nesplnenie ďalších povinností, pre ktoré bol nárok navrhovateľov vyhodnotený ako neoprávnený. Poukázal na tú skutočnosť, že tento rozsudok bol vydaný po doplnení dokazovania v zmysle právneho záväzného názoru krajského súdu v uvedenom konaní. V danom štádiu nie je možné konštatovať tú skutočnosť, žeby žalovaný spôsobil svojím konaním škodu ani v ďalšej časti nároku, pretože je tu právny názor súdu na základe ktorého sa rozhodlo. Doteraz žalobcovia relevantným spôsobom nepreukázali akúsi škodu, príčinnú súvislosť medzi prípadnou škodou a konaním F.. D., ako aj ďalšie atribúty v zmysle platnej právnej úpravy. Vzhľadom na tieto všetky skutočnosti navrhol v celom rozsahu žalobu zamietnuť a žiadal priznať trovy vo výške 100 %.

6. Žalobkyňa v 2. rade, ku ktorej sa pridal aj prítomný žalobca v 3. rade uviedla, že v konaní, ktoré pobiehalo ohľadom pozemkov ich zastupoval ako advokát JUDr. Zavacký. V tomto konaní bola tunajším súdom zamietnutá žaloba, s tým, že je pravdou, že boli u F.. D., ktorý im odovzdal rozsudok. V kancelárii, kde jednali o rozsudku s F.. D. okrem nich trochu, teda okrem neho jej a žalobcu v 3. Rade, M. C. nebol nikto iný. Všetko okrem pozemku im bolo vydané a mala zato, že aj ohľadom toho by s boli úspešní, keby pán F.. D. podal odvolanie. Keď rozsudok prevzali povedali, že sa poradia s ostatnými žalobcami a dajú mu vedieť, či chcú alebo nechcú podať odvolanie. Ona bola za podanie odvolania už vtedy. Následne kontaktovali F.. D. s tým, aby podal odvolanie, avšak on nedvíhal telefón, a na SMS reagoval tak, že on odvolanie podávať nebude a údajne s nimi skončil spoluprácu. Toto nie je pravdou lebo ešte následne prevzal listinu z Obvodného úradu a ďalej komunikoval, teda prevzal to rozhodnutie. Až niekedy neskôr na žiadosť o vydanie spisu, aby mohli vo veci ďalej konať, niekde v W. na ulici im vydal celý spis. Spolupráca ukončená nebola, spis jej dr. odovzdal niekedy koncom januára začiatkom februára 2013.

7. Žalovaný uviedol, že na Okresnom súde Kežmarok prebiehali dve konania, jedno už v čase podania tejto žaloby bolo právoplatne skončené, jednalo sa o rodinný dom v prospech žalobcov. Pokiaľ ide o druhé konanie, kde sa mal údajne dopustiť konania, ktorým spôsobil škodu žalobcom, jednalo sa o pozemok pod rodinným domom, bolo im riadne vysvetlené, že nie je reštitučný nárok, že sa nato vzťahuje iný režim, pozemok im bol daný do osobného užívania, po zmene Občianskeho zákonníka sa to zmenilo na vlastnícke právo, žalobcom aj riadne vysvetlil, že nemá význam dať odvolanie, rozsudok im odovzdal riadne a včas tak, aby odvolanie mohli podať, ak by predsa chceli. Nebohý otec žalobcov si uplatnil inštitučný nárok okrem iného aj v obci S., keďže medzičasom kúpnyimi zmluvami prešli tieto nehnuteľnosti na iné osoby. Žalobou na tunajšom súde sa domáhali vyslovenia neplatnosti týchto zmlúv. Ohľadom domu bolo rozhodnuté v prospech žalobcov a prvýkrát aj ohľadom pozemku. Krajský súd vyhovujúci rozsudok tunajšieho súdu ohľadom pozemkov zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, až následne bola žaloba zamietnutá. Pokiaľ ide o ukončenie spolupráce so žalobcami, tak tá bola ukončená, tak, ako to už bolo v priebehu konania uvedené, a ak sa tu argumentuje z druhej strany, že tak nebolo, lebo prevzal listiny z okresného úradu, tak uviedol, že toto je úplne iné konanie nesúvisiace so súdnym konaním, ale s uplatnenou reštitúciou. V záverečnom návrhu dodal, že práva právneho predchodcu žalobcov, nebohého pána C. zastupoval viac ako 10 rokov, vytvoril sa medzi nimi dá sa povedať priateľský vzťah, ktorý možno ovplyvnilo aj to, že sa žalovaný dobre poznal so žalobcom v 3. rade. Celé jeho zastupovanie bolo viac menej pro bono a o to viac ho prekvapil postoj žalobcov. Keď začínal v advokácii, starší advokáti mu hovorili, že "tvojím nepriateľom nie je sudca, policajt ani prokurátor, ale najväčším nepriateľom je tvoj vlastný klient". A túto múdrosť starších advokátov môže doslova a do písmena potvrdiť.

8. Právny zástupca intervenienta žalobu žiadal zamietnuť a priznať im náhradu konania vo výške 100%. Uviedol, že v danom konaní nie sú splnené všetky zákonné atribúty pre uplatnenie nároku na náhradu škody voči advokátovi. Poukázal na predchádzajúce vyjadrenia. Namietol aj uplatnenú výšku

hodnoty pozemku 17 000,- €, nevedel, z čoho žalobcovia vychádzajú, nebol predložený žiaden znalecký posudok, a s poukazom na konanie 2C 14/2005 nie je zrejme ani to, či žalobcovia by boli úspešní, a ak by aj boli úspešní, čo by tým získali. Žalobcovia si v konaní uplatnili nárok na náhradu škody v tomto smere však neunesli dôkazné bremeno, hovoríme o hypotetickej škode. Nebolo preukázané, že škoda skutočne vznikla. A keď žalobkyňa hovorila o zaujatosti tunajšieho súdu, poukázal na verejne dostupné rozhodnutie NS SR ktorý odmietol dovolanie žalobcov a tiež rozhodnutie Ústavného súdu SR, kde podali sťažnosť voči rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove ohľadom zamietnutia späťvzatia, kde takisto neboli úspešní. V záverečnom návrhu dodal, že nárok žalobcov je plnom rozsahu nedôvodný čo opieram aj o ustanovenie § 21 ods. 2 Zákona o advokácii, ktoré ustanovuje citujem na pojednávaní. Táto zodpovednosť je založená na súčasnom splnení troch predpokladov a to činnosti súvisiacej v výkone advokácie, vznikom škody a príčinnej súvislosti medzi nimi. Splnenie týchto uvedených predpokladov musí byť v konaní jednoznačne preukázané, pričom túto povinnosť má v tomto smere poškodený, resp. žalobca v tomto konaní. Nie každé zanedbanie, porušenie alebo nedostatočne plnenie povinnosti advokáta má za následok vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú klientovi. Zodpovednosť advokáta nie je ani v prípade, keď ním zastupovaný klient nebol v určitom konaní úspešný. Žalobcovia v konaní nepredložili ani jeden jednoznačný dôkaz, ktorý by preukazoval vznik škody na ich strane. Na základe uvedeného je dostatočne preukázané, že žalobcovia nemajú voči žalovanému nárok na náhradu škody, ktorá by mala byť spôsobená v súvislosti s výkonom jeho povolania.

9. Svedok Q.. W. Q. vedel, čo je predmetom konania. Pracoval u F.. D. ako koncipient od 1.8.2009 do 28.1.2013. Mal vedomosť, že sa jedná o nejakú náhradu škody a vedel to aj v kontexte s disciplinárnym konaním, ktoré bolo vedené voči F.. D.. Pamätal si, že boli nejakí klienti za F.. D., či to boli tí čo sú na pojednávaní nevedel, nevidel ich, sedel vo vedľajšej kancelárii. Priestory kde majú kancelárie nie sú veľké, mnoho vecí aj počuť z kancelárie do kancelárie. Medzi kanceláriami je spojovacia chodba, zozadu je ďalšia spojovacia miestnosť, kade klienti nechodia, kde sú dvere otvorené. Bezprostredne po odchode klientov sa trochu rozprávali s F.. D., ktorý mu povedal zhruba o akú kauzu ide, že títo ľudia dlho zastupoval, a že ukončil zastupovanie, pýtal sa ho, či spísali ukončenie zastupovania ten mu povedal, že im odovzdal rozsudok, povedal aj to, že nebude podávať odvolanie a s klientmi sa dohodli na skončení spolupráce. Čo si spomínal, keď klienti prišli, F.. D. nebol v kancelárii. Chvíľu ho čakali mal pocit, že sa ich vtedy ujal pán S., ale v tom čase tomu nevenoval pozornosť.

10. Svedok Q.. F. S., vypovedal, že vie, čo je predmetom konania. Pracoval u F.. D. ako koncipient od 1.8.2012 do roku 2016. Prítomného žalobcu na pojednávaní poznal z videnia, žalobkyňu nie. V práci majú spojené kancelárie medzi, ktorými je asi 2 až 2,5 m chodba a je tam aj toaleta, dvere medzi kanceláriami. sú väčšinou otvorené. Vedel, že pán doktor mal rokovanie so žalobcami, ale nebol priamo na ňom, bol vo vedľajšej kancelárii. Venoval sa svojej práci, nezameriaval sa napriek otvoreným dverám na rozhovor žalovaného so žalobcami, ale vzhľadom na uvedené okolnosti časť rozhovoru počul. Vedel, že išlo o spor, ktorý bol vedený na Okresnom súde Kežmarok, k predmetu sa vyjadriť nevedel, nikdy v tejto veci nezastupoval, ani nijako nebol zaangažovaný do nej. Zachytil teda len, že išlo o spor na tunajšom súde, že treba doriešiť dôležitejšiu vec, na ktorú sa treba zamerať, a že teda odvolanie v tejto veci sa aj z dôvodu hospodárnosti podávať nebude. Nezaregistroval, žeby došlo medzi žalobcami a žalovaným k nejakej hádke mal za to že sa rozišli v pohode a z toho čo počul dedukoval, že došlo k ukončeniu zastupovania. Po odchode klientov prišiel F.. D. do kancelárie za svedkom a za F.. Q. a povedal, že ukončil právne zastupovanie a odovzdal rozsudok. Prístup do kancelárie je taký, že buď na zvonček treba zazvoniť alebo dva dni v týždni má bytové družstvo v objekte, kde sa nachádzajú aj ich kancelárie stránkové dni, a vtedy nie je potrebné zvoniť, keď majú otvorené. Či vtedy púšťal žalobcov si už nepamätal.

11. V priebehu konania žalobcovia vzali návrh v časti 62 688,- € späť, nakoľko im bola vydaná nehnuteľnosť - stavba súp. č. XX, k. ú. S. rozhodnutím OÚ Kežmarok č. Y. - K. - W. XXXX/XXXXXX - XXX V., škodu tak predstavuje iba parcela reg. ". č. XXX, ktorú ocenili na 17 312,- €. Súd návrh na čiastočné zastavenie konania zamietol s tým, že na strane žalovaného existujú vážne dôvody, pre ktoré tento nesúhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby, a ktoré spočívajú predovšetkým v ekonomickom dôvode s prihliadnutím na jeho povolanie, vykonávanie advokátskej činnosti, pričom je potrebné, aby súd meritórne rozhodol o nároku žalobcov v celom rozsahu. Táto potreba vyvstáva s poukazom na dopad takéhoto rozhodnutia na postavenie žalovaného z hľadiska výkonu jeho povolania ako slobodného povolania, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv. Krajský súd v Prešove Uznesením 7Co/4/2016-207 zo dňa 29.2.2016, ktorému bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní žalobcov proti

uznesení súde prvého stupňa o zamietnutí návrhu na čiastočné zastavenie konania, toto uznesenie potvrdil. Krajský súd konštatoval o. i., že na strane žalovaného existuje morálny i ekonomický záujem na tom, aby o žalobe žalobcov bolo v celom rozsahu meritórne rozhodnuté.

12. Z výsledkov vykonaného dokazovania, z výsluchu účastníkov, svedkov, z vyjadrení právnych zástupcov, z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2C 14/05 z 19.11.2012, z rozhodnutia IV. disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory zo dňa 20.5.2014, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že v konaní, ktoré prebiehalo na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 2C 14/2005 o vyslovenie neplatnosti dohody o zriadení práva osobného užívania, kde žalovaný prevzal zastúpenie nebohého otca žalobcov, bol návrh zamietnutý a navrhovatelia boli zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť odporcom v 1. a 2. rade trovy konania. Žalovaný sa dňa 29.11.2012 sa so žalobcami v 2. a 3. rade stretol vo svojej kancelárii za účelom prekonzultovania a oboznámenia so stavom predmetného konania po doručení rozsudku prvostupňového súdu. Vždy za všetkých žalobcov aktívne vystupovali práve títo dvaja, ako uviedol žalovaný a ako je to aj v prebiehajúcom konaní. Po rozhovore žalobcom vysvetlil a títo podľa tvrdenia žalovaného pochopili jeho argumenty s tým, že odvolanie proti rozsudku nepodá a ako ich právny zástupca s nimi ukončuje právne zastupovanie bez náhrady s tým, že ukončenie právneho zastupovania dohodli k 29.11.2012. Následne odovzdal originál rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2C 14/2005 - 136 zo dňa 19.11.2012. Dňa 21.11.2012 prevzal 6 listových zásielok, medzi nimi aj spomínaný rozsudok, čo vyplýva z knihy doručenej pošty, ako aj z vyznačenia na zásielke v pravom hornom rohu rozsudku. Na domácej doručenke dátum doručenia je vyznačený dňom 20.11.2012, v daný deň však žiadnu poštu nepreberal, čo je evidentné z knihy došlej pošty, takže chyba vo vyznačení dátumu doručenia, ku ktorej došlo tak, že dva krát je dátum vyznačený na doručenie na 21.11.2012 a raz na 20.11.2012, a to na doručenke, síce vznikla, ale túto žalovaný nevedel logicky vysvetliť, pretože dňa 20.11.2012 žiadnu poštu pred Okresným súdom Kežmarok nepreberal. V žiadnom prípade však nemal úmysel poškodiť klientov. Poukázal ale na tú skutočnosť, že nešlo o úkon, ktorý by bol neodkladný, pretože rozsudok si prevzali dňa 29.11.2012, kedy bolo dohodnuté skončenie právneho zastupovania vo vzťahu ku všetkým klientom, pretože ostatní sa konania nezúčastňovali a zároveň zo strany žalobcov bolo pochopené, že podávať odvolanie nemá význam a takýto úkon vykonávať nechcú. Na základe tejto skutočnosti odovzdal originál doklady a došlo k skončeniu právneho zastúpenia konkludentným činom, a to skončením plnomocenstva splnomocniteľom ku dňu 29.11.2012. To, že žalobcovia neskôr názor zmenili a rozhodli sa podať odvolanie je zrejme zo skutočnosti, že žalobkyňa v druhom rade odvolanie, avšak už po zákonnej lehote podala.

13. Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť.

14. Táto zodpovednosť advokáta je koncipovaná ako zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie, t.j. zodpovednosť objektívna, ktorej sa nemožno zbaviť. Predpokladom vzniku zodpovednosti teda nie je zavinenie advokáta. Zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie je založená na kumulatívnom splnení troch predpokladov: činnosť súvisiaca s výkonom advokácie; vznik škody a príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Ich splnenie preukazuje v konaní o náhradu škody žalobca.

15. Existencia príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou na strane klienta a konaním či opomenutím advokáta môže byť daná iba vtedy, ak práve konanie či opomenutie advokáta je tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo. Pri posudzovaní zodpovednosti advokáta za vznik škody spôsobenej v súvislosti s výkonom advokácie súd ako predbežnú otázku skúma, či by pri riadnom postupe advokáta klient so svojím nárokom na súde uspel, poprípade v akom rozsahu. Predpokladom vzniku nároku na náhradu škody je zistenie, že nebyť pochybenia advokáta, k uspokojeniu pohľadávky žalobcu jeho dlžníkom by došlo, teda že toto pochybenie advokáta je rozhodujúcou príčinou vzniknutej majetkovej ujmy. Inak povedané, pri skúmaní zodpovednosti advokáta záver o príčinnej súvislosti medzi pochybením advokáta a tým, že klient vo veci nebol úspešný, je možné urobiť iba v prípade, že právo klienta skutočne existovalo.

16. Príčinná súvislosť musí byť v takýchto prípadoch daná medzi konaním (opomenutím) advokáta, teda medzi tým, že nebolo podané odvolanie, a vznikom škody. Záver o príčinnej súvislosti možno však urobiť len vtedy, ak nebyť toho, že by žalovaný - advokát nepodal odvolanie, by mohol klient právo úspešne uplatniť, teda pokiaľ toto právo skutočne existovalo. Súd dospel k záveru, že nemožno ani len predpokladať, či by žalobcovia v konaní 2C14/2005 uspeli. Súd má za to, že nie, nakoľko pri zamietnutí ich žaloba sa súd prvej inštancie dôsledne riadil pokynmi súdu druhej inštancie, ktorý jeho skorší rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie s vysloveným právnym názorom, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, a ktorým sa dôsledne riadil, výsledkom čoho bolo zamietnutie žaloby v uvedenom konaní.

17. Súd cituje pasáž rozsudku, z ktorého vyplýva jeden (bolo ich viac) z dôvodov, prečo žalobu zamietol, a prečo podľa názoru súdu nemohli byť žalobcovia úspešní ani v prípade podania odvolania, súd má za to, že by to pre nich znamenalo len ďalšie navýšenie trov konania, ktoré by museli uhradiť žalovaným: "Žaloba o určenie neplatnosti dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku je svojou povahou žalobou určovacou. Na jej podanie musí mať, teda žalobca naliehavý právny záujem, ktorý v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. je viazaný na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva alebo ak požadované určenie má povahu len predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má súd zato, že žalobcovia ani ich právni predchodcovia neunesli dôkazné bremeno, ani pokiaľ sa týka preukázania naliehavosti právneho záujmu na podanie takejto určovacej žaloby". Aj vzhľadom na uvedené, súd vylučuje čo i len hypotetickú možnosť, že žalobcom bola konaním žalovaného spôsobená škoda, že im vôbec bola nejaká škoda spôsobená, v každom prípade opak nepreukázali, dôkazné bremeno v tomto smere neunesli. Je nadbytočné sa po takýchto úvahách zaoberať výškou uplatňovanej škody, ktorá takisto relevantne vyčíslená nebola.

18. Súd sa v odôvodnení svojho rozsudku zaoberal problematikou zodpovednosti advokáta za spôsobenú škodu, nakoľko takto predovšetkým bola žaloba koncipovaná, avšak má za to, že medzi žalobcami a žalovaným došlo dňom 29.11.2012 k ukončeniu spolupráce a následne ich vzťah už nebol vzťahom advokát - klient. Tieto skutočnosti boli preukázané jednak tvrdením žalovaného, ktorý žalobcom v ten deň odovzdal originál rozsudku, neskôr potom celý spisový materiál, čo potvrdili aj sami žalobcovia, tiež výpoveďami svedkov Q. a S., vtedajších koncipientov žalovaného, ktorí niečo z rozhovoru žalobcov a žalovaného z vedľajšej kancelárie počuli, ale hlavne si pamätali, že po odchode žalobcov v 2.a 3.rade prišiel F.. D. do ich kancelárie, rozprávali sa o tejto veci, s tým, že klientom odovzdal rozsudok, dohodli sa, že odvolanie podávať proti nemu nebude a ukončili spoluprácu.

19. Za danej dôkaznej situácie, aj keby išlo o zodpovednosť žalovaného podľa všeobecných predpisov - občianskeho zákonníka, ako sa to v jednej pasáži žaloby tiež uvádza, rovnako nie sú splnené podmienky pre nárok na náhradu škody, a to už z vyššie uvedených dôvodov.

20. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

21. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

22. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1 protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V tomto ustanovení je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobila porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovo právneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia Občianskeho zákonníka nevymedzuje pojem zavinenie. Pri vymedzení tohto pojmu treba vychádzať z toho, že zavinenie je určitý psychický, vnútorný vzťah škodcu k vlastnému konaniu

priečiacemu sa objektívnemu právu a ku škode ako k výsledku tohto konania. Naproti tomu príčinnou súvislosťou treba rozumieť určitý objektívny vzťah medzi skutočnosťou zakladajúcou zodpovednosť, t.j. medzi porušením právnej povinnosti, a výsledkom, t.j. škodou.

23. Ustanovenie § 420 všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípade záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo i len 1 z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. V prejednávanej veci zo strany žalobcov, ako je to už vyššie uvedené a odôvodnené, nesúcich dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby a predložených dôkazov, žalobcovia nepreukázali ani len vznik škody. Je pravdou, že žalovaný bol v disciplinárnom konaní uznaný vinným, že nepodal odvolanie a bol disciplinárne postihnutý za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a aj keď súd vyhodnotil, že po 29.11.2012 už medzi žalobcami a žalovaným nešlo o vzťah advokát - klient, nič to nemení na tom, že aj keby k ukončeniu tohto vzťahu nedošlo, opakovane súd uvádza, že žalobcovia v konaní nepreukázali splnenie všetkých atribútov potrebných pre priznanie nároku na náhradu škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne, nepreukázali ani jeden.

24. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. s tým, že úspešnému žalovanému a intervenientovi priznal nárok na náhradu trov v celom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

O Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

O Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

~ Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

O Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

O Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).